

Oponentský posudek**Bakalářská práce: Španělská imigrační politika v letech 1985 až 2005****Autor: Alena Pospíšilová****FSV UK, Praha 2006**

Předložená práce pojednává o vývoji španělské imigrační politiky v posledních dvaceti letech. Práce o 53 stránkách je logicky rozčleněna do 5 kapitol v souběhu historického vývoje. Autorka začíná analýzou vývoje migrace ve Španělsku a navazuje imigrační politikou jednotlivých vlád od roku 1985 do roku 2005, což jí vytváří předpoklady pro rozbor konkrétních rozdílů mezi přístupy dvou vládnoucích stran (Španělské dělnické socialistické strany a Lidové strany) k této problematice.

Ačkoliv je práce relativně uspokojivým výsledkem studijní analýzy, je nutné se pozastavit nad formální stránkou práce.

Autorka se dopouští množství pravopisných chyb spojených zejména s používáním malých a velkých písmen. V textu se opakovaně objevují následující chyby: Evropská Unie, Evropská Společenství, Kanárská Koalice, Spojená Levice, Úřad pro Cizince, ...v Internačních táborech....., v rámci Evropské politiky, apod.. Dále překvapují nesprávné překlady do českého jazyka jako: autonomní komunity (místo autonomní oblasti), Vyšší rada pro migrační politiku (Nejvyšší rada....), Trvalá observatoř pro migraci (Stálá observatoř...), registrace v padrónu (registrace na městském úřadě), lokální volby (oblastní volby), katalánská generalitat (katalánská vláda) a nebo Státní sekretariát migraci a imigraci??? (str.41). Nejsou sjednoceny a vysvětleny názvy politických stran. Místo, abychom se dověděli, že IU (Izquierda Unida) je Spojená levice, PP (Partido Popular) je Lidová strana apod., a byl ustanoven jeden výraz platný pro text, autorka nesystematicky obměňuje tyto názvy bez jakéhokoli pravidla. Pro názornost, autorka v jedné větě zmiňuje Partido Popular, v druhé Lidovou stranu a o stránku dál PP. V jedné větě dokonce nalezneme české skloňování španělského názvu Lidové strany (odpověď Partida Popular...). Patrná je též nízká literární úroveň práce a nevhodně formulované věty. Např. str. 26 „tendence k dvojkolejnosti vnímání imigrace...“.

Co se týče obsahové části autorka se dopouští řady nepřesností. Např. na str. 12 uvádí, že nezaměstnanost ve Španělsku je 8,4%. Nezaměstnanost ve Španělsku se pohybuje kolem 9% pouze v letních měsících, kdy se projevuje tzv. sezónní zaměstnanost. V průběhu celého roku dosahuje nezaměstnanost až 11%. Na str. 13 autorka konstatuje, že projevy rasismu a xenofobie jsou ve Španělsku záležitostí výjimečnou, což ovšem neodpovídá ani empirickým výzkumům, ani sociálním náladám. Autorka také shledává imigrační politiku Lidové strany méně ucelenou než imigrační politiku španělských socialistů. Imigrační politika vlády J.M. Aznara právě díky upřednostňování latinskoamerické a východoevropské imigrace před arabskou, o které se autorka okrajově zmiňuje, byla daleko úspěšnější v ohledech kulturních, ekonomických i sociálních, než politika prováděná v této oblasti vládami F. Gonzáleze. Potvrzuje to i fakt, že současná vláda J.Zapatera na tuto politiku navazuje.

Větší důraz měl být kladen na propojenost španělské imigrační politiky s evropskou politikou a změnám, které se v současnosti uskutečňují v rámci EU.

Přes uvedené nedostatky a vzhledem k uspokojivé analýze navrhuji hodnocení dobře.